

DAVID FOSTER WALLACE

Ο ΧΛΟΜΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Ένα ημιτελές μυθιστόρημα

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ΚΕΔΡΟΣ

David Foster Wallace: *Ο Χλωμός Βασιλιάς*
Τίτλος πρωτοτύπου:
David Foster Wallace: *The Pale King*

ISBN 978-960-04-4912-9

Μετάφραση: Γιώργος Κυριαζής
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διόρθωση: Νικολέττα Δουλάμη

© *David Foster Wallace Literary Trust, 2011*

Τα ακόλουθα κεφάλαια είχαν δημοσιευθεί για πρώτη φορά, σε ελαφρώς διαφορετική εκδοχή, στα ακόλουθα περιοδικά:

Κεφάλαιο 6, δημοσιευμένο στο The New Yorker με τον τίτλο «Good People».

Κεφάλαιο 16, δημοσιευμένο στα The Lifted Brow και Harper's με τον τίτλο «A New Examiner».

Κεφάλαιο 33, δημοσιευμένο στο The New Yorker με τον τίτλο «Wiggle Room»

Κεφάλαιο 35, δημοσιευμένο στο Harper's με τον τίτλο «The Compliance Branch».

Τα πρόσωπα και τα γεγονότα που περιγράφονται στο βιβλίο είναι προϊόντα μυθοπλασίας. Οποιαδήποτε ομοιότητα με πραγματικά πρόσωπα, ζωντανά ή νεκρά, είναι συμπτωματική και ο συγγραφέας δεν φέρει καμία ευθύνη.

All rights reserved

© *Για την έκδοση στα ελληνικά, Εκδόσεις Κέδρος Α.Ε., 2018*

Κέδρος Εκδοτική Α.Ε.

Γ. Γενναδίου 3

Αθήνα 106 78

τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655

www.kedros.gr • www.facebook.com/kedros.gr

e-mail: books@kedros.gr

Ο ΧΛΟΜΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

*Γεμίζουμε προϋπάρχουσες μορφές και, όταν τις γεμίζουμε, τις αλλάζουμε,
και μαζί αλλάζουμε κι εμείς.*

Φρανκ Μπιντάρτ, *Ο Μπόρχες κι εγώ*

§ I

Πέρα από τις καρό πεδιάδες, τα ασφάλτινα διαγράμματα και τους αστικούς ορίζοντες από λοξότμητη σκουριά, και πέρα απ' το ποτάμι που καφετί σαν ταμπάκο κυλά κάτω από γερμένα δέντρα με το φως του ήλιου να σχηματίζει από μέσα τους χρυσά νομίσματα πάνω στο νερό, προς το μέρος μετά τον ανεμοφράκτη, όπου ανόργωτα χωράφια φουντώνουν διαπεραστικά μέσα στην πρωινή ζέστη: άγριο σόργο, λουβουδιά, μουχρίτσα, αρκουδόβατος, μοσχοκύτερη, διαβολόχορτο, φλισκούνη, πικραλίδα, πράσινη σετάρια, μοσχοστάφυλο, αγριοζοχός, χρυσόβεργα, λαγουδοπαξιμάδο, καμπανάκια, στύφνο, αμβροσία, αγριοβρόμη, αγριόβικος, φιδόχορτο, αυτοφυείς λοβοί, που όλα μαζί γνέφουν μειλίχια στην πρωινή αύρα σαν το απαλό χέρι μιας μάνας στο μάγουλό σου. Ένα σμήνος από ψαρόνια που τινάζεται σαν βέλος μέσα από το φύλλωμα του ανεμοφράκτη. Το λαμπύρισμα της δροσιάς που μένει στη θέση της και αχνίζει όλη τη μέρα. Ένας ηλιάνθος, τέσσερις ακόμη, ο ένας γερμένος, και άλογα πιο μακριά, που στέκονται άκαμπτα και ακίνητα σαν ψεύτικα. Όλα με σκυμμένο κεφάλι. Ηλεκτρικοί ήχοι εντόμων που βουίζουν. Ηλιόφως στο χρώμα της μπίρας και χλομός ουρανόσ και σπειροειδή σύννεφα τόσο ψηλά που δεν ρίχνουν σκιά. Έντομα που βουίζουν όλη την ώρα. Χαλαζιάς και σχιστόλιθος και σημάδια από χονδρίτη στον γρανίτη. Πολύ παλιά γη. Κοίταξε γύρω σου. Ο ορίζοντας τρέμει ασχημάτιστος. Είμαστε όλοι αδέρφια.

Μερικά κοράκια περνούν τότε από πάνω, τρία τέσσερα, όχι σμήνος, ανεμοπορώντας σιωπηλά και με στόχο το καλαμπόκι, προς τον συρμάτινο φράχτη του λιβαδιού, που πίσω του ένα άλογο μυρίζει τον κώλο ενός άλλου, το οποίο το διευκολύνει σηκώνοντας την ουρά του. Η μάρκα των παπουτσιών σου μένει σαν αποτύπωμα πάνω στη δροσιά. Αύρα από το τριφύλλι. Βόμβος από τα ανεμουρία.

Ήχος ξυσίματος από έναν στεγνό αγωγό νερού. Σκουριασμένο σύρμα και γυρτοί πάσσαλοι, που αποτελούν σύμβολο περιορισμού μάλλον παρά κανονικό φράχτη. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ. Ο αχός του διαπολιτειακού αυτοκινητόδρομου πέρα από τον ανεμοφράκτη. Τα κοράκια του λιβαδιού, που στέκονται σε διάφορες κλίσεις και γυρίζουν ανάποδα τις σβουνιές για να αποκτήσουν πρόσβαση στα σκουλήκια που κρύβονται από κάτω, και τα σχήματα που έχουν αποτυπώσει τα σκουλήκια πάνω στις αναποδογυρισμένες καβαλίνες και ψήνονται εκεί όλη τη μέρα από τον ήλιο ώσπου να σκληρύνουν, είναι εκεί για να μείνουν, μικροσκοπικές άδειες γραμμούλες σε σειρές και καμπύλες που δεν κλείνουν, γιατί το κεφάλι δεν φτάνει ποτέ ακριβώς μέχρι την ουρά. Διάβασέ τα.

§2

Από το Μιντγουέι ο Κλοντ Σιλβανσάιν πέταξε τότε στην Πιόρια με μια εταιρία που λεγόταν Περιφερειακές Αερογραμμές Στοχευμένη Όθηση, με ένα τρομακτικό αεροσκάφος τριάντα θέσεων που ο πιλότος του είχε σπυράκια στον σβέρκο, όπως φάνηκε καθώς άπλωσε το χέρι του πίσω για να κλείσει μια βρώμικη υφασμάτινη κουρτίνα που έπαιζε τον ρόλο της πόρτας του θαλάμου διακυβέρνησης, και το πλήρωμα καμπίνας του αποτελούνταν από μια κοπέλα που πάσχιζε να κρατήσει την ισορροπία της καθώς σου έδινε στα γρήγορα φιστίκια ενώ εσύ άνοιγες ένα κουτάκι Pepsi. Η θέση του Σιλβανσάιν είχε τον αριθμό 8-κάτι και ήταν στο παράθυρο, ακριβώς στην έξοδο κινδύνου, δίπλα σε μια ηλικιωμένη κυρία με προγούλι που, παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειές της, έδειχνε να μην μπορεί να ανοίξει το σακουλάκι με τα φιστίκια. Η θεμελιώδης εξίσωση της λογιστικής, $E=Π+ΙΚ$,* μπορεί να αναλυθεί και να επαναδιατυπωθεί με πολλούς τρόπους, από $ΙΚ=E-Π$ μέχρι οτιδήποτε άλλο. Το αεροσκάφος κλυδωνιζόταν στα ανοδικά και στα καθοδικά ρεύματα, σαν βαρκούλα σε θύελλα. Οι μόνες γραμμές που πήγαιναν στην Πιόρια ήταν τοπικές, είτε από το Σεντ Λούις είτε από τα δύο αεροδρόμια του Σικάγου. Ο Σιλβανσάιν είχε ένα θέμα με το έσω ους του και δεν μπορούσε να διαβάσει μέσα σε αεροπλάνο, αλλά διάβασε την πλαστικοποιημένη καρτέλα με τις οδηγίες ασφαλείας, και μάλιστα δύο φορές. Ήταν γεμάτη εικόνες· για νομικούς λόγους η αεροπορική εταιρία ήταν αναγκασμένη να θεωρήσει δεδομένο πως οι επιβάτες ήταν αναλφάβητοι. Χωρίς να συνειδητοποιεί ότι το έκανε, ο Σιλβανσάιν επανέλαβε δεκάδες φορές από μέσα του τη λέξη *αναλφάβητος*, ώσπου οι συλλαβές έπαψαν να σημαίνουν οτιδήποτε και

* Ενεργητικό = Παθητικό + Ίδια Κεφάλαια. (Σ.τ.Μ.)

έγιναν ένας ρυθμικός ήχος, όχι άσχημος, ούτε όμως και συντονισμένος με τον παλμικό βόμβο από τις έλικες. Ήταν κάτι που έκανε όταν βρισκόταν σε πίεση και δεν ήθελε περισπασμούς. Είχε απογειωθεί από το αεροδρόμιο Ντάλες, όπου είχε φτάσει με το αεροπλάνο της γραμμής από το αεροδρόμιο Μάρτινσπεργκ/Σεπερντσάουν. Οι τρεις μεγάλες καταγραφές της φορολογικής νομοθεσίας των ΗΠΑ είχαν γίνει βέβαια το '16, το '39 και το '54, ενώ οι διατάξεις του '81 και του '82 περί τιμαριθμοποίησης και κατά της κατάχρησης ήταν επίσης συναφείς. Το γεγονός ότι στον ορίζοντα βρισκόταν μία ακόμη αναθεώρηση προφανώς δεν θα συμπεριλαμβανόταν στις εξετάσεις πιστοποίησης λογιστών. Ο προσωπικός στόχος του Σιλβανσάιν ήταν να περάσει στις εξετάσεις πιστοποίησης, πράγμα που αυτομάτως θα τον ανέβαζε δύο μισθολογικά κλιμάκια. Η έκταση της αναθεώρησης βέβαια θα εξαρτιόταν εν μέρει από την επιτυχία της Υπηρεσίας στην εφαρμογή των οδηγιών της Πρωτοβουλίας. Η δουλειά και οι εξετάσεις έπρεπε να καταλαμβάνουν δύο ξεχωριστές περιοχές του μυαλού του· ήταν ζωτικής σημασίας να διατηρήσει τον διαχωρισμό των εξουσιών. Τον διαχωρισμό των δύο αυτών περιοχών. Ο υπολογισμός της απόσβεσης για το ενεργητικό τής παραγράφου 1231 ήταν μια διαδικασία πέντε βημάτων. Η διάρκεια της πτήσης ήταν πενήντα λεπτά, αλλά του φάνηκε πολύ μεγαλύτερη. Δεν είχε τίποτα να κάνει και τίποτα δεν έμενε ακίνητο στο μυαλό του μέσα σε εκείνον τον θορυβώδη περιορισμένο χώρο και, αφού τελείωσε τα φιστίκια, ο Σιλβανσάιν δεν είχε να κάνει τίποτε άλλο για να απασχολήσει τον νου του παρά να προσπαθεί να κοιτάξει το έδαφος, το οποίο έμοιαζε αρκετά κοντά ώστε να μπορεί να ξεχωρίσει τα χρώματα των σπιτιών και τα διαφορετικά είδη οχημάτων στον γλομό διαπολιτειακό αυτοκινητόδρομο που το αεροπλάνο έμοιαζε διαρκώς να διασχίζει πότε από τη μια και πότε από την άλλη. Οι φιγούρες πάνω στην καρτέλα, που άνοιγαν τις εξόδους κινδύνου και τραβούσαν κορδόνια και σταύρωναν νεκρικά τα χέρια με τα μαξιλάρια των καθισμάτων στο στήθος, ήταν ερασιτεχνικά σχεδιασμένες και τα χαρακτηριστικά τους ήταν σκέτα καρούμπαλα· δεν μπορούσες να δεις στα πρόσωπά τους ούτε φόβο ούτε ανακούφιση ούτε τίποτε άλλο καθώς κατέβαιναν τις τσουλήθρες κινδύνου στο σκίτσο. Οι χειρολαβές στις πόρτες άνοιγαν με έναν τρόπο και οι χειρολαβές στις εξόδους κινδύνου πάνω από τα φτερά άνοιγαν με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο. Στα στοιχεία που αποτελούν τα ίδια κεφάλαια περιλαμβάνονται οι κοινές μετοχές, τα αδιανέμητα κέρδη και διάφορα είδη συναλλαγών με ίδια κεφάλαια. Διακρίνετε μεταξύ διαρκούς και περιοδικής απογραφής και εξηγήστε τη σχέση ανάμεσα σε μια φυσική απογραφή και στο κόστος των πωληθέντων αγαθών. Το σκούρο γκρι κεφάλι μπροστά του ανέδι-

δε μια οσμή μπριγιαντίνης, που εκείνη τη στιγμή σίγουρα μούσκευε και λέκτιαζε το μικρό χάρτινο κάλυμμα στο προσκέφαλο του καθίσματος. Ο Σιλβανσάιν πολύ θα ήθελε να βρίσκεται μαζί του στο αεροπλάνο ο Ρέινολντς. Ο Σιλβανσάιν και ο Ρέινολντς ήταν και οι δύο βοηθοί της εμβληματικής προσωπικότητας της Διεύθυνσης Συστημάτων, του Μέριλ Έρολ («Μελ») Λερλ, αν και ο Ρέινολντς ήταν της 11ης βαθμίδας, ενώ ο κακομοίρης ο Σιλβανσάιν βρισκόταν μόλις στην 9η. Ο Σιλβανσάιν και ο Ρέινολντς έμεναν μαζί και πήγαιναν παντού μαζί από την εποχή του φιάσκου στο ΠΕΚ του Ρόουμ το '82. Δεν ήταν ομοφυλόφιλοι· απλώς έμεναν μαζί και δούλευαν και οι δύο σε στενή συνεργασία με τον δρα Λερλ στα Συστήματα. Ο Ρέινολντς είχε και την πιστοποίηση και ένα πτυχίο στη Διαχείριση Πληροφοριακών Συστημάτων, παρ' όλο που ήταν μόλις δύο χρόνια και κάτι μεγαλύτερος από τον Κλοντ Σιλβανσάιν. Αυτή η ασυμμετρία ήταν ένα ακόμη πράγμα που υπονόμει την αυτοεκτίμηση του Σιλβανσάιν μετά το συμβάν στο Ρόουμ, και διπλασίαζε την αφοσίωση και την ευγνωμοσύνη του προς τον διευθυντή Συστημάτων, τον Λερλ, για το ότι τον περιέσωσε από τα συντρίμια της καταστροφής στο Ρόουμ και πίστεψε στις δυνατότητές του μόλις βρήκε τη θέση του σαν γρανάτζι στον μηχανισμό του συστήματος. Η διπλογραφική μέθοδος που επινοήθηκε από τον Ιταλό Πατσιόλι την ίδια περίοδο με τον Χριστόφορο Κολόμβο και άλλους. Η καρτέλα έλεγε πως σε αυτό τον τύπο αεροσκάφους η μάσκα οξυγόνου δεν έπεφτε από ψηλά, αλλά ήταν ένα πράγμα που έμοιαζε με πυροσβεστήρα κάτω από τα καθίσματα. Η πρωτόγονη απουσία χαρακτηριστικών στα σκιτσαρισμένα πρόσωπα ήταν πιο τρομακτική απ' ό,τι θα ήταν ο φόβος ή κάποια άλλη ορατή έκφραση. Δεν ήταν σαφές αν η καρτέλα υπήρχε εκεί για νομικούς λόγους, για λόγους δημοσίων σχέσεων ή και για τα δύο. Προσπάτησε για λίγο να θυμηθεί τι σήμαινε ο αεροπορικός όρος *εκτροπή*. Κάθε τόσο, καθώς μελετούσε για τις εξετάσεις εκείνον τον χειμώνα, ο Σιλβανσάιν ρευόταν και του φαινόταν σαν κάτι παραπάνω από ρέψιμο· του ερχόταν στο στόμα μια γεύση σαν να είχε κάνει λιγάκι εμετό. Μια ελαφριά βροχή σχημάτιζε μια κινούμενη δαντέλα στο παράθυρο και έκανε τη διαγραμματισμένη γη που κυλούσε από κάτω να μοιάζει διογκωμένη. Κατά βάθος ο Σιλβανσάιν έβλεπε τον εαυτό του σαν αναποφάσιστο κουτορνίθι με το πολύ ένα αμελητέο ταλέντο, με το οποίο η σχέση του ήταν επίσης αμελητέα.

Ιδού τι συνέβη τότε, ή περίπου τότε, στο Περιφερειακό Εξεταστικό Κέντρο των Βορειοανατολικών Πολιτειών στο Ρόουμ της Νέας Υόρκης: δύο τμήματα είχαν μείνει πίσω και αντέδρασαν με αντιεπαγγελματικό, δυστυχώς, τρόπο, η ατμόσφαιρα έντονου στρες θόλωσε την κρίση όλων των εμπλεκομένων και ανέ-

τρεψε την προβλεπόμενη διαδικασία, τα τμήματα επιχείρησαν να αποκρύψουν τη διογκούμενη στοίβα με φορολογικές δηλώσεις, σημειώματα ελέγχου και αντίγραφα εκκαθαριστικών εντύπων 1099, αντί να αναφέρουν, ως όφειλαν, την καθυστέρηση στην επεξεργασία των στοιχείων και να ζητήσουν την παραπομπή των εκκρεμών υποθέσεων σε άλλα κέντρα. Αμέλησαν να αποκαλύψουν τα γεγονότα και να κινήσουν τη διαδικασία για ενέργειες προς αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας της Υπηρεσίας. Ποιος ακριβώς ευθυνόταν γι' αυτή την αμέλεια αποτελούσε ακόμα αντικείμενο διαμάχης, παρά τις επανειλημμένες συνεδριάσεις σε κλίμα αντιπαράθεσης στα υψηλά κλιμάκια του Κλάδου Συμμόρφωσης, αν και τελικά η ευθύνη ανήκε στη διευθύντρια του ΠΕΚ του Ρόουμ, παρά το ότι δεν αποδείχτηκε ποτέ αν οι επικεφαλής των τμημάτων την είχαν ενημερώσει πλήρως ως προς την έκταση της καθυστέρησης στον έλεγχο εκκρεμών υποθέσεων. Το σκοτεινό εσωτερικό αστείο στην Υπηρεσία γι' αυτή τη διευθύντρια ήταν πλέον ότι το γραφείο της είχε πάνω μια ξύλινη πλακέτα, σαν εκείνη του Τρούμαν, η οποία όμως έγραφε: ΠΟΙΑ ΕΥΘΥΝΗ;* Πέρασαν τρεις εβδομάδες ώσπου να αρχίσουν να διαμαρτύρονται οι διαμερισματικοί τομείς ελέγχων για την καθυστέρηση στη διαβίβαση φορολογικών δηλώσεων για έλεγχο ή για το Αυτοματοποιημένο Σύστημα Είσπραξης, και τα παράπονα έφταναν πλέον μέχρι και το τμήμα Επιθεώρησης, πράγμα που θα περίμενε κανείς πως ήταν απλώς ζήτημα χρόνου. Η διευθύντρια του Ρόουμ είχε πάρει πρόωγη σύνταξη και ένας διευθυντής Ομίλου είχε απολυθεί αμέσως, κάτι εξαιρετικά σπάνιο για υπάλληλο της 13ης βαθμίδας. Προφανώς ήταν πολύ σημαντικό οι επανορθωτικές κινήσεις να γίνουν σιωπηλά, ώστε να μην υπάρξει δημοσιότητα, η οποία θα υπέσκαπτε την πλήρη εμπιστοσύνη του κοινού στην Υπηρεσία. Κανένας δεν πέταξε κανένα έγγραφο. Τα έκρυψαν, ναι, αλλά δεν τα κατέστρεψαν, ούτε τα ξεφορτώθηκαν. Ακόμη και μέσα σε εκείνη την καταστροφική ψύχωση που είχε καταλάβει το τμήμα, κανένας δεν έφτασε στο σημείο να τα κάψει, να τα σκίσει ή να τα βάλει σε σακούλες σκουπιδιών και να τα πετάξει στα σκουπίδια. Αυτό θα ήταν πραγματική καταστροφή – αυτό θα αποκτούσε δημοσιότητα. Το παράθυρο της εξόδου κινδύνου έμοιαζε να αποτελείται μόνο από μερικές στρώσεις πλαστικού και η εσωτερική στρώση υποχωρούσε ανησυχητικά αν την πίεζες λίγο με τα δάχτυλα. Πάνω από το παράθυρο υπήρχε μια αυστηρή προειδοποίηση για την ποινή

* Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Χάρι Τρούμαν είχε στο γραφείο του μια πλακέτα που έγραφε «Η ευθύνη σταματά εδώ» και αναφερόταν στη συνήθεια των κρατικών αξιωματούχων να αποφεύγουν τις ευθύνες και να τις ρίχνουν αλλού. (Σ.τ.Μ.)

που προβλεπόταν αν άνοιγες την έξοδο κινδύνου, συνοδευόμενη από ένα τρίπτυχο εικόνων που εξηγούσαν πώς ακριβώς μπορούσες να ανοίξεις τη συγκεκριμένη έξοδο. Ως σύστημα, με άλλα λόγια, ήταν κακοσχεδιασμένο. Αυτό που σήμερα αποκαλείται *στρες* κάποτε αποκαλούνταν *υπερένταση* ή *πίεση*. Η πίεση τώρα πια ήταν περισσότερο κάτι που ασκείς σε κάποιον άλλο, όπως κάνουν οι πειστικοί πλασιέ. Ο Ρέινολντς είπε ότι ένας από τους διακλαδικούς συνεργάτες του δρα Λερλ είχε περιγράψει το ΠΕΚ της Πιόρια σαν «σωστή χύτρα ταχύτητας», αν και με αυτό αναφερόταν μάλλον στις Εξετάσεις παρά στο Προσωπικό, στο οποίο εντάχθηκε αργότερα ο Σιλβανσάιν ως προοίμιο και οδηγός για μια *πιθανή γενικότερη αναδιάρθρωση των Συστημάτων*. Η αλήθεια, που ο Ρέινολντς μετά βίας κατάφερε να μην την εκφράσει, ήταν ότι η δουλειά αυτή δεν μπορούσε να είναι τόσο ευαίσθητη, αλλιώς δεν θα την ανέθεταν στον Σιλβανσάιν. Σύμφωνα με τις έρευνές του, υπήρχαν κενές θέσεις στις εξετάσεις πιστοποίησης στο Οικονομικό Κολέγιο της Πιόρια για τις 7 και τις 8 Νοεμβρίου, και στο Κοινοτικό Κολέγιο του Τζόλιετ για τις 14 και τις 15 Νοεμβρίου. Πόσο θα έπρεπε να μείνει εκεί ήταν άγνωστο. Μία από τις πιο αποτελεσματικές ισομετρικές ασκήσεις αν κάνεις δουλειά γραφείου είναι να κάθεται με όρθιο τον κορμό και να σφίγγεις τους μεγάλους μυς των γλουτών, να μετράς μέχρι το οκτώ και μετά να τους χαλαρώνεις. Σε τονώνει, βοηθά τη ροή του αίματος και την εγρήγορση και, σε αντίθεση με άλλες ισομετρικές ασκήσεις, μπορείς να την εκτελείς ακόμη και σε δημόσιο χώρο, καθώς σε κρύβει η υλική μάζα του γραφείου. Προσπάθησε να αποφεύγεις τους μορφασμούς ή τις ηχηρές εκπνοές κατά τη χαλάρωση. Προνομιακές μεταβιβάσεις, ρήτρες εκκαθαρίσεων, ανασφάλιστοι πιστωτές, περιουσιακές αξιώσεις έναντι χρεοκοπίας όπως ορίζονται στο κεφ. 7. Είχε το καπέλο στα γόνατά του, πάνω από τη ζώνη ασφαλείας. Ο διευθυντής Συστημάτων, ο Λερλ, είχε ξεκινήσει ως ελεγκτής της 9ης βαθμίδας στο Ντάνβιλ της Βιρτζίνια, πριν από τους επαίνους και τη ραγδαία ανέλιξή του. Είχε τη δύναμη δέκα αντρών. Τώρα, που ο Σιλβανσάιν μελετούσε για τις εξετάσεις, το χειρότερο ήταν πως καθετί που μελετούσε προκαλούσε μέσα στο μυαλό του θύελλα σκέψεων σχετικά με όλα τα υπόλοιπα που δεν είχε μελετήσει και ένιωθε πως δεν τα γνώριζε καλά, πράγμα που τον εμπόδιζε να συγκεντρωθεί και τον έκανε να μένει ακόμη πιο πίσω. Μελετούσε για τις εξετάσεις πιστοποίησης λογιστών εδώ και τριάμιση χρόνια. Ήταν λες και προσπαθούσε να φτιάξει μακέτα μέσα σε δυνατό άνεμο. «Το πιο σημαντικό συστατικό στοιχείο στην οργάνωση μιας δομής για αποδοτική μελέτη είναι:» κάτι. Αυτό που τον αποτελούσε ήταν τα προβλήματα της όλης ιστορίας. Ο Ρέινολντς είχε περάσει τις εξετάσεις με την πρώτη. Εκτροπή λεγό-

ταν η ελαφρά παρέκκλιση δεξιά αριστερά. Η λέξη για την παρέκκλιση πάνω κάτω ήταν άλλη. Είχε να κάνει με τους άξονες. Υπήρχε κάτι που λεγόταν αντίζυγο και του ερχόταν στον νου κάθε φορά που έβλεπε εκείνο το παιδί στο Γυμνάσιο Λόμπαρντ, τον Ντόναγκαν, ο οποίος αργότερα κατέληξε στο Κέντρο Ελέγχου στις δύο τελευταίες αποστολές του προγράμματος Απόλλων και η φωτογραφία του βρισκόταν σε μια γυάλινη προθήκη δίπλα στο Γραφείο στο Λόμπαρντ. Το χειρότερο τότε ήταν ότι ήξερε ποιοι καθηγητές ήταν εντελώς ακατάλληλοι για τη δουλειά τους, κι εκείνοι οσμίζονταν πάνω του κάποιο κομμάτι αυτής της γνώσης και ήταν ακόμη χειρότεροι όταν τους έβλεπε. Ήταν φαύλος κύκλος. Το λεύκωμα των τελειόφοιτων του Σιλβανσάιν, φυλαγμένο στο μπαούλο του στη Φιλαδέλφεια, ήταν σχεδόν ολόκληρο ανυπόγραφο. Η ηλικιωμένη διπλανή του προσπαθούσε ακόμα να ανοίξει με τα δόντια της το σακουλάκι με τα φιστίκια, αλλά είχε καταστήσει σαφές ότι δεν ήθελε, ούτε είχε ανάγκη, καμία βοήθεια. Η δέσμευση καθορισμένων παροχών ισούται με την τρέχουσα αξία όλων των παροχών που αποδίδονται από το συνταξιοδοτικό πρόγραμμα παροχών στις υπαλληλικές υπηρεσίες που έλαβαν χώρα πριν από εκείνη την ημερομηνία. Αν πεις γρήγορα και επαναλαμβανόμενα «ακαταμάχητο μίνι κουπέ», τότε η φράση γίνεται ρυθμικό παιδικό ρεφρέν, κάτι που μπορείς να το λες καθώς παίζεις σκοινάκι. Επανάλαβε γρήγορα πολλές φορές τη λέξη «Τόσκα». Ένας από τους εφήβους έξω από το ουφάδικο δίπλα στις τουαλέτες στο Μιντγουέι φορούσε ένα μαύρο μπλουζάκι με τη στάμπα ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΝ ΝΙΞΟΝ και από κάτω μια μεγάλη λίστα με ονόματα πόλεων με μικροσκοπικά απλικαρισμένα γράμματα. Ο έφηβος, που δεν ήταν στην πτήση, είχε καθίσει για λίγο απέναντι από τον Σιλβανσάιν στον χώρο αναμονής της πύλης και πείραζε το πρόσωπό του με μια αυτοσυγκέντρωση που δεν έμοιαζε καθόλου με το αφηρημένο πείραγμα ή άγγιγμα του προσώπου που συνόδευε συνήθως την έντονη δουλειά στην Υπηρεσία. Ο Σιλβανσάιν ονειρευόταν ακόμα συρτάρια και αεραγωγούς γεμάτα έντυπα και άκρες εντύπων να εξέχουν από γρίλιες πάνω από τους αεραγωγούς και την ντουλάπα γεμάτη ως επάνω με διάτρητες κάρτες και την κυρία από το Τμήμα Επιθεωρήσεων να παραβιάζει την πόρτα και όλες οι κάρτες να πέφτουν πάνω της δημιουργώντας χάος, καθώς όλο εκείνο το φιάσκο ερχόταν στην επιφάνεια αφότου είχαν μείνει πίσω στις διασταυρώσεις στοιχείων στο ΠΕΚ του Ρόουμ. Ονειρευόταν ακόμα τον Γκρέκιουλα και τον Χάρις να θέτουν εκτός λειτουργίας την κεντρική μονάδα του συστήματος Fornix με κάτι που είχαν χύσει από ένα θερμός στον πίσω ανεμιστήρα, πράγμα που είχε προκαλέσει συριστικούς ήχους και μικρά σύννεφα γαλάζιου καπνού. Ο έφηβος δεν είχε καθόλου

επαγγελματικό αέρα· συνέβαινε αυτό σε μερικούς ανθρώπους. Οι ηθικές αρχές αποτελούσαν ολόκληρη την πρώτη ενότητα των εξετάσεων, για την οποία κυκλοφορούσαν επίσης πάρα πολλά ενδοϋπηρεσιακά ανέκδοτα. Παραβίαση των ηθικών αρχών του επαγγέλματος θα ήταν πιθανότερο να συμβεί όταν: Ο απόκοσμος θόρυβος των κινητήρων ήταν τόσο δυνατός, που ο Σιλβανσάιν άκουγε μόνο σκόρπιες συλλαβές από τις συνομιλίες γύρω του. Το χέρι της γυναίκας πάνω στο ατσάλινο μπράτσο ανάμεσά τους αποτελούσε φριχτό θέαμα, το οποίο εκείνος αρνήθηκε να προσέξει. Τα χέρια των ηλικιωμένων ανθρώπων τον φόβιζαν και τον απωθούσαν. Θυμόταν τα χέρια του παππού και της γιαγιάς του ακουμπισμένα πάνω στα γόνατά τους, να μοιάζουν αλλόκοτα, σαν νύχια αρπακτικών. Με τη σύστασή της η Jones Inc. εκδίδει κοινές μετοχές σε τιμή μεγαλύτερη από την ονομαστική αξία τους. Ήταν δύσκολο να μην προσπαθήσει κανείς να φανταστεί το πρόσωπο των ανθρώπων που η δουλειά τους ήταν να γράφουν αυτές τις ερωτήσεις. Τι σκέφτονταν, ποια ήταν τα επαγγελματικά τους όνειρα και οι ελπίδες. Πολλές ερωτήσεις ήταν σαν παραμυθάκια που παρέλειπαν κάθε αναφορά στο ανθρώπινο κρέας. Την 1η Δεκεμβρίου 1982 η Clark Co. νοικιάζει γραφεία για τρία χρόνια, με μηνιαίο μίσθωμα 20.000 δολάρια. Ο Σιλβανσάιν δοκίμασε εκατό φορές να σφίγγει πρώτα τον ένα γλουτό και μετά τον άλλο, αντί για τους δύο ταυτόχρονα, πράγμα που απαιτούσε αυτοσυγκέντρωση και ένα παράξενο είδος μη ελέγχου, όπως όταν προσπαθείς να κουνήσεις τ' αυτιά σου μπροστά στον καθρέφτη. Δοκίμασε επίσης να τεντώσει τους μυς του λαιμού γέρνοντας το κεφάλι πρώτα από τη μία και μετά από την άλλη πλευρά πολύ αργά και σταδιακά, αλλά, παρ' όλα αυτά, δέχτηκε ένα περίεργο βλέμμα από την ηλικιωμένη κυρία, η οποία, με το σκούρο φόρεμα και το σκαμμένο πρόσωπό της, έμοιαζε όλο και περισσότερο σκελετώδης και τρομακτική και σαν οiwνός θανάτου ή παταγώδους αποτυχίας στις εξετάσεις πιστοποίησης, δύο πράγματα που μέσα στον ψυχικό κόσμο του Σιλβανσάιν είχαν συγχωνευτεί σε μια εικόνα του εαυτού του που έσπρωχνε σιωπηλά και ανέκφραστα μια φαρδιά επαγγελματική σφουγγαρίστρα σε έναν διάδρομο γεμάτο ημιδιαφανείς γυάλινες πόρτες που έγραφαν πάνω τους ονόματα άλλων. Ακόμη και η θέα μιας σφουγγαρίστρας, ενός κουβά με ροδάκια ή ενός επιστάτη με το όνομά του ραμμένο με κόκκινη γραμματοσειρά Palmer στο τσεπάκι της γκριζας φόρμας εργασίας του (όπως στο Μιντγουέι, έξω από τις αντρικές τουαλέτες με τη μικρή κίτρινη δίγλωσση πινακίδα που προειδοποιούσε για ολισθηρό δάπεδο, το καλλιγραφικά γραμμένο όνομα στο τσεπάκι άρχιζε από Μ, Μόρις ή Μορίς, κι εκείνος ο άντρας ταίριαζε στη δουλειά του όπως ένας άνθρωπος ταιριάζει στον θύλακα του χώρου που εκτοπίζει) τάραζε τον Σιλβαν-

σάιν σε τέτοιο βαθμό, που έχανε πολύτιμο χρόνο ώσπου να καταφέρει να σκεφτεί πώς να σχεδιάσει ένα εφικτό πλάνο αποδοτικής μελέτης για τις εξετάσεις, ακόμη και νοερά, πράγμα που έκανε κάθε μέρα. Η στρατηγική οργάνωση και η κατανομή του χρόνου ήταν το αδύνατο σημείο του, όπως του επισήμαινε με κάθε ευκαιρία ο Ρέινολντς, προστάζοντας τον Κλοντ, για όνομα του Θεού, να πάρει ένα βιβλίο από τη στοίβα και να μελετήσει, αντί να κάθεται εκεί και να σκέφτεται ανήμπορος τον καλύτερο τρόπο μελέτης. Έχωναν φορολογικές δηλώσεις πίσω από ντουλάπες και μέσα σε αεραγωγούς. Κλείδωναν συρτάρια γραφείων τόσο γεμάτα με έντυπα διασταύρωσης στοιχείων, που έτσι και αλλιώς δεν θα μπορούσαν να ανοίξουν. Έκρυβαν πράγματα κάτω από άλλα πράγματα στις θήκες των γραφείων τους. Ο Ρέινολντς είχε εμφανιστεί απλώς στο γραφείο του διευθυντή πριν από την ακροαματική διαδικασία, και όλη εκείνη η προσωπική καταστροφή είχε φανεί να εξαφανίζεται μέσα σε ένα γραφειοκρατικό προπέτασμα βιολετή καπνού, οπότε μία εβδομάδα αργότερα ο Σιλβανσάιν ξεπακετάριζε τα πράγματά του στη Διεύθυνση Συστημάτων στο Μάρτινσμπεργκ κάτω από την επίβλεψη του δρα Λερλ. Η όλη υπόθεση σου άφηνε την αίσθηση ότι είχες γλιτώσει το τροχαίο δυστύχημα για λίγα μόλις εκατοστά, και μετά δεν μπορούσες καν να το φέρεις στο μυαλό σου, γιατί θα άρχιζες να τρέμεις και να μην μπορείς να λειτουργήσεις, τόσο κοντά είχαν έρθει στην καταστροφή. Όλη η Κυψέλη Διεκπεραίωσης Χοντρών Δηλώσεων βρισκόταν σε χάος. Ο σύντομος ήχος που θύμιζε καμπανάκι συνόδευε το άναμμα ή το σβήσιμο της πινακίδας με τις εικόνες μιας ζώνης ασφαλείας και ενός τσιγάρου πάνω από το κεφάλι τους· ο Σιλβανσάιν κοίταζε πάνω κάθε φορά χωρίς να το θέλει συνειδητά. Για να συλλέξει αποδεικτικό υλικό που να στηρίζει βεβαιώσεις οικονομικών καταστάσεων, ο ελεγκτής εστιάζει σε συγκεκριμένα αντικείμενα ελέγχου ενόψει αυτών των βεβαιώσεων. Ένα μωρό γκρίνιαζε σε κάποιον διάδρομο πίσω του· ο Σιλβανσάιν φαντάστηκε τη μητέρα να λύνει τη ζώνη του, να το πηγαίνει σε κάποιον άλλο διάδρομο και να το αφήνει εκεί. Στη Φιλαδέλφεια, μετά τη φρενίτιδα σχετικά με την εισαγωγή πληθωριστικών δεικτών στην οποία έπρεπε να προσαρμοστούν τα νέα έντυπα του '81, ο γιατρός του είχε διαγνώσει νευροκαβαλίκεμα στον σβέρκο και στην πλάτη το οποίο οφειλόταν στο στρες, και το οποίο χειρότερευε, όποτε έστρεφε εκεί την προσοχή του, από την αφύσικη στάση που του επέβαλλαν το μικροσκοπικό και στενό κάθισμα της θέσης 8-B και το νεκρικό χέρι που ήταν ακουμπισμένο στο μπράτσο του καθίσματος δίπλα του. Ήταν αλήθεια: το θέμα, και στις εξετάσεις και στη ζωή, ήταν η διαφορά ανάμεσα στο πού έστρεφες την προσοχή σου και στο πού επέλεγες να μην τη στρέψεις. Ο Σιλβανσάιν θεωρούσε

τον εαυτό του αδύναμο ή ελαττωματικό στον τομέα της θέλησης. Τα περισσότερα από τα πράγματα που οι άλλοι εκτιμούσαν πάνω του ήταν αθέλητα, απλώς δεδομένα, όπως είναι το ύψος ενός ανθρώπου ή η συμμετρία του προσώπου του. Ο Ρέινολντς τον αποκαλούσε άβουλο, και ήταν αλήθεια. Του ήρθε σε συνέχειες μια ανάμνηση του γείτονά τους, του κυρίου Σατερθγούεϊτ, να βάφει τα γδαρσίματα των παπουτσιών της ταχυδρομικής στολής του με ένα μαύρο στίλο, και αμέσως μετά αυτή αναπτύχθηκε σε μια ολόκληρη αφηγηματική ανάμνηση της κυρίας και του κυρίου Σατερθγούεϊτ, οι οποίοι ήταν άτεκνοι και όταν τους πρωτοσυναντούσες δεν έμοιαζαν ιδιαίτερα φιλικοί, ούτε έδειχναν κανένα ενδιαφέρον για τα παιδιά, αλλά, παρ' όλα αυτά, είχαν επιτρέψει να γίνει η πίσω αυλή τους το ντε φάκτο σημείο συνάντησης όλων των παιδιών της γειτονιάς, και ήταν κι ένα προχειροφτιαγμένο και σαθρό δεντρόσπιτο που είχαν επιτρέψει να προσπαθήσουν να φτιάξουν ο Σιλβανσάιν και το ρωμαιοκαθολικό αγόρι με εκείνο το τικ σαν χρόνια σύσπαση του προσώπου, και ο Σιλβανσάιν δεν μπορούσε να θυμηθεί αν έμεινε ημιτελής επειδή η οικογένεια του αγοριού είχε μετακομίσει μακριά, ή αν η μετακόμιση είχε γίνει αργότερα και είχαν εγκαταλείψει την κατασκευή του δεντρόσπιτου γιατί παραίτηταν τσαπατσουλικο και ετοιμόρροπο. Η κυρία Σατερθγούεϊτ υπέφερε από λύκο και είχε συχνές αδιαθεσίες. Ποσοστά αποκλίσεων, όρια ακριβείας, διαστρωματωμένη δειγματοληψία. Όπως το είχε εξηγήσει ο δρ. Λερλ, η εντροπία ήταν το μέτρο ενός ορισμένου τύπου πληροφορίας που δεν είχε νόημα να τη γνωρίζει κανείς. Το αξίωμα του Λερλ ήταν ότι η αποφασιστική δοκιμασία της αποδοτικότητας κάθε οργανωτικής δομής ήταν η πληροφορία και το φιλτράρισμα και η διασπορά της πληροφορίας. Η πραγματική εντροπία δεν είχε καμία σχέση με τη θερμοκρασία. Μια άλλη αποτελεσματική τεχνική συγκέντρωσης ήταν να φέρνεις στον νου σου ένα γαληνευτικό υπαίθριο σκηνικό στο οποίο δεν υπήρχε καμία πίεση, είτε από τη φαντασία σου είτε από τη μνήμη, πράγμα που γινόταν ακόμη πιο αποτελεσματικό αν στο σκηνικό συμπεριλαμβανόταν κάποια λίμνη, γούρνα, ρυάκι ή ποτάμι, καθώς το νερό, αποδεδειγμένα, επιδρά καταπραϊντικά και επικεντρωτικά στο αυτόνομο νευρικό σύστημα, αλλά, όσο και αν προσπάθησε μετά τις γλουτιαίες ασκήσεις, το μόνο που κατάφερε να φέρει στον νου του ο Σιλβανσάιν ήταν ένα ακανόνιστο σύνολο από βασικά χρώματα που έμοιαζε με ψυχεδελική αφίσα, ή με κάτι σαν αυτό που βλέπεις όταν σου χώνουν ένα δάχτυλο στο μάτι και μετά κλείνεις το μάτι σου από τον πόνο. Η παραδοξότητα της λέξης *αδιαθεσία*. Αποδείξτε ότι η σχέση ανάμεσα στις αξίες των μακροπρόθεσμων τίτλων και στους συντελεστές φόρου μακροπρόθεσμης υπεραξίας δεν είναι αντίστροφη. Ήξερε ποιος μέσα στο αερο-

πλάνο ήταν ερωτευμένος, ποιος θα έλεγε πως ήταν ερωτευμένος γιατί αυτό περίμεναν οι άλλοι να πει, και ποιος θα έλεγε ότι δεν ήταν ερωτευμένος. Η δεδηλωμένη άποψη του Ρέινολντς περί γάμου/οικογένειας ήταν ότι από την παιδική του ηλικία και μετά ποτέ δεν του άρεσαν οι πατεράδες και δεν είχε καμία επιθυμία να γίνει πατέρας. Σε τρία διαφορετικά μέρη στα διάφορα σημερινά αεροδρόμια ο Σιλβανσάιν είχε βρεθεί να ανταλλάσσει βλέμματα με τριαντάρηδες με βρέφη στην πλάτη μέσα σε ινδιάνικου τύπου σάκους υψηλής τεχνολογίας, με τις γυναίκες τους να κρατάνε καρπό τσάντες γεμάτες μωρουδιακά, και οι γυναίκες φαίνονταν να έχουν τα ηγία, ενώ οι άντρες έμοιαζαν μαλακοί, ή μαλακωμένοι με κάποιον τρόπο, τα μάτια τους ήταν άδεια και υπερβολικά ήρεμα, γεμάτα με την αποκαωμένη στωικότητα των νεαρών πατεράδων. Ο Ρέινολντς δεν θα το αποκαλούσε στωικότητα, αλλά συναίνεση σε κάποια μεγάλη και φρικτή αλήθεια. Ο όρος *προστατευόμενο μέλος* συμπεριλαμβάνει οποιοδήποτε άτομο αποτελεί αιτία για φορολογική απαλλαγή, ή θα αποτελούσε αιτία για φορολογική απαλλαγή εάν ικανοποιούνταν οι προϋποθέσεις ως προς το μικτό εισόδημα και την κοινή φορολογική δήλωση. Ονομάστε δύο τυπικές τεχνικές βάσει των οποίων οι θεματοφύλακες μπορούν νόμιμα να μεταφέρουν την υποχρέωση καταβολής φόρου στους κληρονόμους. Ο όρος *παθητικές ζημίες* δεν υπήρχε καν στις εξετάσεις πιστοποίησης. Ήταν ζωτικής σημασίας να μοιραστούν οι προτεραιότητες της Υπηρεσίας και οι προτεραιότητες των εξετάσεων σε δύο ξεχωριστά τμήματα, ή δίκτυα. Ένα από τα τέσσερα επίσημα σχέδια ήταν να ενισχυθεί η ικανότητα του Πόστου 047 στην Πιόρια να διακρίνει τους νόμιμους επενδυτικούς συνεταιρισμούς από τα φορολογικά καταφύγια που ο μοναδικός σκοπός τους ήταν να αποφύγουν τη φορολόγηση. Το κλειδί ήταν να ξεχωρίσουν τις παθητικές από τις ενεργητικές ζημίες. Το πραγματικό σχέδιο ήταν να αιτιολογηθεί και να δημιουργηθεί μια ρυθμιστική δομή για τον αυτοματισμό ζωτικής σημασίας ελεγκτικών λειτουργιών στο Κέντρο της Πιόρια. Ο στόχος ήταν να έχει ολοκληρωθεί η μηχανοργάνωση πριν ενσωματωθούν στη φορολογική νομοθεσία, τον επόμενο χρόνο τέτοια εποχή, οι δικαστικές αποφάσεις του φορολογικού δικαστηρίου εναντίον ορισμένων διατάξεων σχετικά με τις παθητικές ζημίες. Το ρουζ της ηλικιωμένης κυρίας, πολύ κόκκινο, και ένα βιβλίο τσέπης με σελιδοδείκτη να προεξέχει σαν γλώσσα κλειστό πάνω στα γόνατά της· το γεμάτο φλέβες και κηλίδες χέρι της. Ο αριθμός της θέσης του Σιλβανσάιν ήταν ακριβώς εκεί, χαραγμένος στο βουρτσισμένο ατσάλι του μπράτσου του καθίσματος, δίπλα στο χέρι. Τα νύχια ήταν βαθυκόκκινα. Η οσμή του ξεβαφτικού νυχιών της μητέρας του, της πούδρας της, ο τρόπος που μερικές τούφες από τα μαλλιά της ξέφευγαν από τον

κότσο και φίδιζαν στον οβέρκο της μέσα στον ατμό της κουζίνας όταν εκείνος και ο Ο'Ντάουντ είχαν επιστρέψει από την πίσω αυλή των Σατερθγούεϊτ με πρησμένους αντίχειρες και ρετσίνι στις βλεφαρίδες. Μικρά άχρωμα σύννεφα περνούσαν έξω από το παράθυρο. Από πάνω και από κάτω ήταν άλλη ιστορία, αλλά τα σύννεφα πάντα προκαλούσαν μια αίσθηση απογοήτευσης όταν βρισκόσουν μέσα τους· έπαυαν να είναι σύννεφα. Έμοιαζαν με πυκνή ομίχλη. Η λέξη εκτροπή έχει πολλές έννοιες, σκέφτηκε χωρίς λόγο. Μετά πέρασε λίγη ώρα προσπαθώντας να αισθανθεί το γεγονός ότι το προσωπικό του σώμα ταξίδευε με ταχύτητα ίδια με του αεροσκάφους μέσα στο οποίο βρισκόταν. Σε ένα μεγάλο αεριωθούμενο ένιωθες ότι απλώς καθόσουν μέσα σε ένα θορυβώδες στενό δωμάτιο· εκεί τουλάχιστον οι μεταβολές των πιέσεων που του ασκούσαν το κάθισμα και η ζώνη τού επέτρεπαν να αντιλαμβάνεται την κάθε κίνηση, και φαινόταν να υπάρχει μια αίσθηση ασφάλειας στη σωματική ειλικρίνεια αυτών των πιέσεων, η οποία αντιστάθμιζε εν μέρει την ευθραυστότητα και την πιθανότητα ανακοπής του ήχου από τις προπέλες, και ο Σιλβανσάιν προσπάθησε να σκεφτεί ποιος ήταν ακριβώς ο ήχος από τις προπέλες, αλλά το μόνο που άκουγε ήταν ένας συνεχής υπνωτιστικός περιστροφικός βόμβος, τόσο πλήρης, που έμοιαζε με απόλυτη σιωπή. Η λοβοτομή γινόταν με κάποια ράβδο ή καθετήρα που εισερχόταν μέσα από τη κόγχη του ματιού, ο όρος ήταν πάντοτε «μετωπιαία» λοβοτομή· υπήρχε όμως άλλο είδος; Η γνώση ότι το εσωτερικό άγχος μπορούσε να επιφέρει αποτυχία στις εξετάσεις απλώς δημιουργούσε εσωτερικό άγχος για την προοπτική του εσωτερικού άγχους. Θα έπρεπε να υπάρχει κάποιος άλλος τρόπος να χειριστεί κανείς τη γνώση των καταστροφικών συνεπειών που μπορούσαν να επιφέρουν ο φόβος και το άγχος. Κάποια απάντηση, ή κόλπο της βούλησης: η ικανότητα να μην το σκέφτεσαι. Και αν αυτό το κόλπο το γνώριζαν όλοι εκτός από τον Σιλβανσάιν; Συνήθως σχημάτιζε με τον νου του την εικόνα κάποιου υπέρτατου, πλατωνικού Τρόμου, σαν αρπακτικό πτηνό που μόνο με τη σκιά που έριχνε από ψηλά το θήραμά του παρέλυε, τρέμοντας καθώς η σκιά μεγάλωνε και το μοιραίο πλησίαζε. Είχε συχνά αυτή την αίσθηση: τι θα συνέβαινε αν ο Σιλβανσάιν είχε κάποιο θεμελιώδες ελάττωμα που δεν το είχαν οι άλλοι; Αν ήταν απλώς ακατάλληλος, όπως κάποιοι άνθρωποι γεννιούνται χωρίς μέλη, ή χωρίς κάποια όργανα; Η νευρολογία της αποτυχίας. Αν είχε γεννηθεί προορισμένος να ζει στη σκιά του Απόλυτου Φόβου και της Απόλυτης Απόγνωσης και όλες οι αποκαλούμενες δραστηριότητές του ήταν απλώς αξιοθρήνητες απόπειρες περισπασμού από το αναπόφευκτο; Αναφέρετε σημαντικές διαφορές ανάμεσα στο χρεωστικό αποθεματικό και στο λογιστικό έξοδο στο πλαίσιο της φορο-

λογικής αντιμετώπισης μη εξυπηρετούμενων δανείων. Οπωσδήποτε ο φόβος είναι ένα είδος στρες. Η ανία μοιάζει και αυτή με το στρες, αλλά αποτελεί ξεχωριστή κατηγορία δεινών. Ο πατέρας του Σιλβανσάιν, όποτε συνέβαινε κάτι επαγγελματικά κακό – δηλαδή συχνά –, συνήθιζε να λέει «Αλίμονο στον Σιλβανσάιν». Υπάρχει μια τεχνική κατά του στρες που λέγεται Σταμάτημα της Σκέψης. Ο δείκτης υπερβάλλουσας παρούσας αξίας είναι ο λόγος της παρούσας αξίας των μελλοντικών ταμειακών εισροών προς την αρχική επένδυση. Τομέας, σημαντικός τομέας, συνδυασμένα τομεακά έσοδα, απόλυτα συνδυασμένα τομεακά έσοδα, λειτουργικά κέρδη. Απόκλιση τιμών υλικών. Απόκλιση τιμής άμεσων υλικών. Έφερε στον νου του την αφαιρούμενη σχάρα του αεραγωγού πάνω από το γραφείο του και το γραφείο του Ρέι Χάρις στο ΠΕΚ του Ρόουμ, και τον ήχο της σχάρας που αφαιρούνταν και μετά σφηνωνόταν ξανά στη θέση της με ένα τελικό χτύπημα από τη βάση της παλάμης του Χάρις, και αμέσως έκανε πίσω από αυτή τη σκέψη, τόσο απότομα που ένωσε λες και το αεροσκάφος επιτάχυνε. Ο διαπολιτειακός αυτοκινητόδρομος από κάτω εξαφανιζόταν και μερικές φορές εμφανιζόταν ξανά σε ένα σημείο που για να τον δει ο Σιλβανσάιν έπρεπε να πιέσει το μάγουλό του στο πλαστικό εσωτερικό τζάμι του παραθύρου, και μετά, όταν η βροχή ξανάρχισε και κατάλαβε πως ξεκινούσαν την κάθοδο, εμφανίστηκε και πάλι στο κέντρο του παραθύρου, με αραιή κυκλοφορία, που σεργνόταν με ένα μάταιο, άσκοπο μένος, που δεν το αντιλαμβάνεσαι όταν βρίσκεσαι στο έδαφος. Πώς θα ήταν αν οδηγώντας ένιωθες ότι πήγαινες τόσο αργά όσο φαινόταν από εκείνη την προοπτική; Θα ήταν όπως όταν προσπαθούσες να τρέξεις μέσα στο νερό. Όλο το θέμα ήταν η προοπτική, το φιλτράρισμα, η επιλογή των αντικειμένων της αντίληψης. Ο Σιλβανσάιν προσπάθησε να φανταστεί πώς θα φαινόταν το μικρό αεροπλάνο από το έδαφος, μια σταυρόσχημη μορφή με φόντο το άχρωμο σαν απόπλυμα πέπλο των νεφών, με φωτάκια που αναβόσβηναν με περίπλοκο ρυθμό μέσα στη βροχή. Φαντάστηκε βροχή στο πρόσωπό του. Ήταν απαλή, όπως είναι η βροχή στη Δυτική Βιρτζίνια· δεν είχε ακούσει ούτε μία βροντή. Ο Σιλβανσάιν είχε βγει κάποτε πρώτο ραντεβού με μια πωλήτρια της Xerox η οποία είχε περίεργους και κάπως αηδιαστικούς κάλους στα δάχτυλα γιατί έπαιζε ημεπαγγελματικά μπάντζο, ως χόμπι με το οποίο ασχολιόταν με πάθος· και θυμήθηκε, καθώς ακούστηκε πάλι το καμπανάκι και άναψε η φωτεινή πινακίδα με το περιττό απαγορευτικό σήμα για το κάπνισμα, εκείνους τους κάλους, που φάνταζαν κίτρινοι μέσα στον χαμηλό φωτισμό του δείπνου τους, ενώ μιλούσε στη μουσική για τις πολυδαίδαλες λεπτομέρειες της ερευνητικής λογιστικής και για την κυψελοειδή οργανωτική δομή του ΠΕΚ Βορειοανατολικών Πολιτειών, το

οποίο ήταν απλώς ένα μικρό τμήμα της Υπηρεσίας, και για την ιστορία της Υπηρεσίας και για τα άγνωστα στον πολύ κόσμο ιδανικά της και για το αίσθημα υψηλής αποστολής που είχε και το παλιό ανέκδοτο (αστείο γι' αυτόν) για το πώς οι υπάλληλοι της Υπηρεσίας απέφευγαν σε κοινωνικές εκδηλώσεις να λένε ότι δούλευαν για τη Φορολογική Υπηρεσία, γιατί αυτό έριχνε ένα μαύρο πέπλο γύρω τους λόγω της διαδεδομένης αντίληψης σχετικά με την Υπηρεσία και τους υπαλλήλους της, ενώ όλη εκείνη την ώρα παρατηρούσε τους κάλους καθώς η γυναίκα χειριζόταν το μαχαίρι και το πιρούνι της, και ότι ήταν τόσο νευρικός και αγχωμένος, που συνέχισε να μιλάει ακατάπανστα για τον εαυτό του και δεν τη ρώτησε αρκετά πράγματα για εκείνη, για την ενασχόλησή της με το μπάντζο και τι σήμαινε αυτό για την ίδια, και γι' αυτόν τον λόγο εκείνη δεν τον συμπάθησε και δεν έγινε τίποτα μεταξύ τους. Τώρα καταλάβαινε ότι δεν είχε δώσει καμία ευκαιρία στη γυναίκα με το μπάντζο. Ότι αυτό που επιφανειακά μοιάζει με εγωισμό συχνά δεν είναι. Από κάποιες απόψεις, ο Σιλβανσάιν ήταν ένας εντελώς διαφορετικός άνθρωπος τώρα στη Διεύθυνση Συστημάτων. Η κάθοδός τους σήμανε μια αύξηση της ευκρίνειας της θέας από κάτω – τα χωράφια αποδεικνύονταν οργωμένα με κάθετες αλετρίες, οι σιταποθήκες αποκάλυπταν δίπλα τους λοξές γλίστρες και ιμάντες μεταφοράς, και ένα βιομηχανικό πάρκο αναλυόταν σε ξεχωριστά κτίρια με αντανακλαστικά παράθυρα και περίπλοκες συστάδες αυτοκινήτων στους χώρους στάθμευσης. Κάθε αυτοκίνητο είχε αφεθεί εκεί από έναν διαφορετικό άνθρωπο και είχε επινοηθεί, σχεδιαστεί, συναρμολογηθεί από μέρη που το καθένα ήταν επίσης σχεδιασμένο και κατασκευασμένο, μεταφερθεί, πουληθεί, χρηματοδοτηθεί, αγοραστεί και ασφαλιστεί από διαφορετικούς ανθρώπους, ο καθένας τους με προσωπικές ιστορίες και ιδέες, που όλες μαζί συναρμολοζόνταν μέσα σε ένα ευρύτερο πλέγμα δεδομένων. Σύμφωνα με το απόφθεγμα του Ρέινολντς η πραγματικότητα ήταν ένα πλέγμα δεδομένων ως επί το πλείστον εντροπικό και τυχαίο. Το κόλπο ήταν να ξεχωρίζεις ποια δεδομένα ήταν σημαντικά και να εστιάζεις σε αυτά – αν ο Σιλβανσάιν ήταν καραμπίνα, ο Ρέινολντς ήταν τουφέκι. Η αίσθηση μιας σταγόνας αίματος που έτρεχε από το δεξί ρουθούνι του ήταν παραίσθηση και έπρεπε οπωσδήποτε να την αγνοήσει· η αίσθηση πολύ απλά δεν υπήρχε. Τα προβλήματα με τα ιγμόρεια ήταν πολύ συχνά στην οικογένεια του Σιλβανσάιν, και πολύ άσχημα. Ο Αυρήλιος της αρχαίας Ρώμης. Βασικές αρχές. Διαφορά μεταξύ φοροαπαλλαγών και εκπιπτόμενων δαπανών, μεταξύ εκπτώσεων εισοδήματος και μειώσεων φόρου. Η ζημία από ένα μη επιχειρηματικό μη εξυπηρετούμενο χρέος πάντοτε ταξινομείται ως βραχυπρόθεσμη απώλεια κεφαλαίου και, επομένως, μπορεί να εκπέσει στο έντυπο Δ

σύμφωνα με την ακόλουθη παράγραφο του φορολογικού κώδικα: Η στέγη ενός κτιρίου είχε κάτι που ήταν ή σεσημασμένο ελικοδρόμιο ή κάποιο περίπλοκο οπτικό σήμα προς τα αεροπλάνα που κατέβαιναν από πάνω του, και το τονικό ύψος του διπλού βόμβου από τις έλικες άλλαξε και το δεξί του ιγμόρειο φούσκωνε κατακόκκινο μέσα στο κρανίο του και στ' αλήθεια κατέβαιναν, ο όρος ήταν ελεγχόμενη κάθοδος, ο αυτοκινητόδρομος τώρα ήταν στολισμένος σε στιλ ροκοκό, με εξόδους και ανισόπεδες ράμπες, και η κυκλοφορία ήταν πυκνότερη και είχε κάτι επίμονο, και το χέρι σηκώθηκε από το ατσάλινο μπράτσο του καθίσματος τη στιγμή που από κάτω εμφανίστηκε ένας υδάτινος όγκος, κάποια λίμνη ή κάποιο δέλτα ποταμού, και ο Σιλβανσάιν ένιωσε το ένα πόδι του μουδιασμένο καθώς προσπαθούσε να ανακαλέσει στη μνήμη του την περιέργη στάση με τα σταυρωμένα χέρια με την οποία οι φιγούρες στο φυλλάδιο ασφαλείας κρατούσαν τα μαξιλάρια των καθισμάτων στο στήθος για το απίθανο ενδεχόμενο μιας αναγκαστικής προσθαλάσωσης, και τώρα πραγματικά εκτρέπονταν από την πορεία τους και η ταχύτητά τους γινόταν πιο φανερή λόγω του ρυθμού με τον οποίο περνούσαν από κάτω τους διάφορα κομμάτια ενός μέρους που θα πρέπει να ήταν μια παλιότερη συνοικία της Πιόρια ως ανθρώπινης πόλης, πυκνά οικοδομικά τετράγωνα από καπνισμένα τούβλα και επικλινείς στέγες και μια κεραία τηλεόρασης με μια σημαία πάνω, και ένα τμήμα ποταμού στο χρώμα του μπέρμπον που δεν ήταν ο προηγούμενος υδάτινος όγκος αλλά μπορεί να συνδεόταν μ' αυτόν, καμία σχέση με το αρχοντικό και αφρισμένο τμήμα του Ποτόμακ που έκανε αισθητή την παρουσία του μέσα από τα παράθυρα της Διεύθυνσης Συστημάτων στον αγιασμένο τόπο του Αντίταμ, και πρόσεξε ότι η αεροσυνόδός, που καθόταν στο αναδιπλούμενο κάθισμά της, είχε το κεφάλι σκυμμένο και τα χέρια της γύρω από τα γόνατά της εκεί που στο τέλος του έτους η συνολική εύλογη αξία των εμπορεύσιμων τίτλων της Brown υπερβαίνει τη συνολική λογιστική αξία στην αρχή του έτους, καθώς από το πουθενά εμφανίστηκε μια χλομή τσιμεντένια έκταση που ανέβαινε προς το μέρος τους χωρίς προειδοποιητικό καμπανάκι ούτε αναγγελία και το κουτάκι του αναψυκτικού του ήταν σφηνωμένο στη θήκη του μπροστινού καθίσματος ενώ η γκρίζα νεκροκεφαλή δίπλα του τινάχτηκε δεξιά αριστερά και ο τρεμουλιαστός ήχος από τις έλικες άλλαξε είτε τονικό ύψος είτε υφή, και η ηλικιωμένη κυρία σφίχτηκε ακίνητη στο κάθισμά της και σήκωσε το πτυχωμένο σαγόνι της με τρόπο και άρχισε να επαναλαμβάνει κάτι που στ' αυτιά του Σιλβανσάιν ηχούσε σαν τη λέξη *πασχαλίτσα*, καθώς φλέβες φούσκωναν μπλαβιές στη γροθιά της που έσφιγγε το στραπατσαρισμένο και φουσκωτό, αλλά ακόμα κλειστό και ανώνυμο σακουλάκι με τα φιστίκια.